

EXPUNERE DE MOTIVE

Potrivit prevederilor art. 13 lit. d) și ale art. 31 alin. (3) din Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, consiliile locale au obligația să constituie servicii voluntare pentru situații de urgență. Conform celor stabilite prin precizările art. 32 din Legea nr. 307/2006, serviciile voluntare pentru situații de urgență sunt structuri specializate, altele decât cele aparținând serviciilor de urgență profesionale, organizate cu personal angajat și/sau voluntar, în scopul apărării vieții, avutului public și/sau a celui privat împotriva incendiilor și a altor calamități. Serviciile voluntare sunt constituite în comune, orașe și municipii, în subordinea consiliilor locale și pot avea în dotare autospeciale pentru intervenție în situații de urgență. Unitățile administrativ-teritoriale unde s-au înființat servicii reprezintă sectoarele de competență pe a căror rază își îndeplinesc atribuțiile legale.

Obligația constituirii unor structuri similare serviciilor voluntare pentru situații de urgență a existat și în legislația anterioară, respectiv în OGR nr. 60/1997 privind apărarea împotriva incendiilor, care a fost abrogată prin Legea nr. 307/2006. Astfel, serviciile de pompieri civili, cum erau denumite în vechea legislație, s-au reorganizat în servicii voluntare pentru situații de urgență, prin extinderea competențelor și la alte tipuri de risc decât incendiile.

Atribuțiile principale ale serviciilor voluntare, stabilite la art. 33 din Legea nr. 307/2006, vizează următoarele:

- desfășurarea de activități de informare și instruire privind cunoașterea și respectarea regulilor și a măsurilor de apărare împotriva incendiilor;
- verificarea modului de aplicare a normelor, reglementărilor tehnice și dispozițiilor care privesc apărarea împotriva incendiilor, în domeniul de competență;
- asigurarea intervenției pentru stingerea incendiilor, salvarea, acordarea primului ajutor și protecția persoanelor, a animalelor și a bunurilor periclitate de incendii sau în alte situații de urgență.

În sinteza celor prezentate anterior, este de menționat faptul că aceste servicii au ca scop general prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență la nivel local. De altfel, gradualitatea și asumarea responsabilităților gestionării situațiilor de urgență, în funcție de amploare și intensitate, de la nivelul autorităților administrației publice locale până la nivelul celor centrale, sunt două dintre principiile managementului situațiilor de urgență, stabilite prin OUG nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2005.

În România sunt înființate, în subordinea consiliilor locale, un număr de 3.157 servicii voluntare pentru situații de urgență în activitatea cărora sunt angrenați pe lângă personalul voluntar și 4.209 angajați, respectiv 2.306 șefi serviciu, 587 specialiști de prevenire, 1.113 conducători autospeciale, 141 mecanici motopompe și 62 servanți.

Succint, sub aspectul intervenției în situații de urgență este de precizat faptul că, în anul 2009, serviciile voluntare au acționat singure la un număr de 8.557 intervenții, iar în cooperare cu serviciile profesionale la 5,830 evenimente. Dintre evenimentele gestionate, acțiunea individuală a vizat stingerea a 1.172 incendii (7% din totalul incendiilor), iar la 3.981 incendii (25% din total) au intervenit în cooperare cu serviciile profesionale.

De asemenea, prevenirea situațiilor de urgență constituie o activitate prioritară a tuturor componentelor Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență, inclusiv a structurilor de management constituite la nivel local, sens în care este avută în vedere o implicare susținută a serviciilor voluntare în informarea preventivă a populației asupra riscurilor existente, executarea de controale și acțiuni preventive la gospodăriile populației, unități de învățământ, alte instituții și operatori economici din subordinea consiliului local. În această privință, în ultima perioadă, inspectoratele pentru situații de urgență județene au organizat și desfășurat programe de pregătire cu personalul specializat din cadrul acestor servicii.

Din păcate, Legea cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 762 din 09/11/2009, rectificată, nu cuprinde reglementări cu privire la salarizarea acestei categorii profesionale. Astfel, din analiza prevederilor actului normativ menționat se constată faptul că, ocupațiile specifice serviciilor voluntare pentru situații de urgență nu se regăsesc în nicio grilă de salarizare, unele referiri fiind cele din anexa 11/14- *Alte funcții comune din sectorul bugetar, respectiv șef formație pază/pompieri (poziția 12) și cea de pompier (poziția 13), în aceeași grupă cu ocupații precum cea de portar, paznic și îngrijitor.*

În continuarea celor de mai sus apare normală crearea unei grile speciale a serviciilor de urgență în afara funcțiilor comune întrucât toate aceste servicii fac parte din aceeași structură a serviciilor pentru situații de urgență.

Totodată, acest fapt ar motiva ca în aceste servicii pentru situații de urgență, să fie atras personal competent și bine pregătit.

Inițiator,
Senator Petru Bașa

